

ΠΟΣΟ ΣΚΛΗΡΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ;

Από τον
Ιγνάτιο Καϊτεζίδη*

Ολοκληρώθηκε πριν από λίγες ημέρες η Ευρωτουρκική Σύνοδος στη Βάρνα της Βουλγαρίας, όπου συναντήθηκαν οι Γιούνκερ και Τουσκ με τον Τούρκο πρόεδρο Ερντογάν. Η ειδησεογραφία έκανε λόγο για σκληρή γλώσσα των δύο Ευρωπαίων αξιωματούχων, που έθεσαν στην Τουρκία όλα τα ανοιχτά ζητήματα με τρόπο ξεκάθαρο και επιτακτικό. Εκαναν αναφορά στις διεθνείς υποχρεώσεις της Τουρκίας και στην ανάγκη να ακολουθήσει ένα πιο ευρωπαϊκό ύφος πολιτικής, αν θέλει να γίνει το όνειρο της ένταξης της πραγματικότητα.

Διαβάζοντας αποσπάσματα από τις αναφορές των Ευρωπαίων αξιωματούχων μάλλον δεν προκύπτει η σκληρή γλώσσα... Ίσως μια λίγο πιο «αυστηρή» διπλωματία, αλλά τίποτα παραπάνω. Υστερα από σχεδόν κάθε «παρατήρηση» γινόταν λόγος για όλα αυτά που ενώνουν την Τουρκία και την Ευρώπη (άραγε, πόσα και ποια είναι αυτά;) και για τη δέσμευση όλων για συνέχιση

της ενταξιακής διαδικασίας. Με άλλα λόγια, μια χώρα που παραβιάζει συστηματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα, που αδιαφορεί για το Διεθνές Δίκαιο, που προκαλεί εντάσεις και θερμά επεισόδια με άλλο κράτος-μέλος, που συμπεριφέρεται με πολεμικές ιαχές και φανατισμό, που εισβάλλει στη Συρία... και πάει λέγοντας αποτελεί για την Ευρώπη ένα δυνάμει μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας...

Υπάρχει περίπτωση όλα αυτά να μην είναι εις γνώσιν των Ευρωπαίων αξιωματούχων; Προφανώς όχι. Απλά, ο σχεδιασμός γίνεται με πολύ διαφορετικά κριτήρια. Το ένα είναι η γεωστρατηγική θέση της Τουρκίας, που αναμφίβολα αποτελεί μόνιμο πολιτικό πλεονέκτημά της: Σύνορο για τον ρωσικό επεκτατισμό, ανάχωμα για το πρόβλημα της Μέσης Ανατολής. Και στις δύο περιπτώσεις, η Τουρκία λειτουργεί ως αντικραδασμικό σύστημα για ολόκληρη την Ευρώπη.

Το δεύτερο είναι το μέγεθος της αγοράς της. Ασφαλώς, οι μεγάλες χώρες της Ευρώπης έχουν κάνει τις οικονομικές προσομοιώσεις τους και έχουν διαπιστώσει ότι μια ρήξη με την Τουρκία κοστίζει πολύ πε-

ρισσότερο από την Αφρίν, από πέντε φυλακισμένους Τούρκους δημοσιογράφους και από ένα θερμό επεισόδιο σε μια βραχονησίδα. Και, ανάλογα με το μέγεθος των παραγγελιών, «γλυκαίνει» και η φωνή τους!

Όλα αυτά είναι εις γνώσιν του Ερντογάν. Ξέρει ότι η Τουρκία είναι πολύ μεγάλη χώρα για να αγνοηθεί και να μπει στο περιθώριο. Ξέρει ότι μπορεί να έχει επιθετική ρητορική προς τους Ευρωπαίους (για να μαγεύει και τις ορδές των οπαδών του) και, την ίδια ώρα, να κλείνει μαζί τους εμπορικές συμφωνίες. Ξέρει ότι, ακόμη κι αν καταρρίψει ένα ρωσικό μαχητικό, μια παραγγελία S-400 θα κάνει τον Πούτιν να του ανοίξει ξανά την αγκαλιά του.

Ξέρει ότι μπορεί να σηκώνει ανάστημα στην Αμερική και, την ίδια ώρα, να συζητά για μπιζνες με έναν Αμερικανό υφυπουργό, πρόην πρόεδρο της Exxon.

Όλα τα άλλα που θα περιμέναμε να συμβαίνουν είναι η ρομαντική άποψη της πολιτικής, που δεν θα επικρατήσει ποτέ...

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ